

Ανακοίνωση της Συσπείρωσης Πανεπιστημιακών Πα.Δ.Α. για το σχέδιο νόμου

Προς μεγάλη μας έκπληξη, εν μέσω πανδημίας, με όλες τις δομές εκπαίδευσης σε καραντίνα και με υπαρκτά προβλήματα λειτουργίας της εξ αποστάσεως διδασκαλίας, ειδικά στη δευτεροβάθμια και πρωτοβάθμια εκπαίδευση, με παιδιά, εφήβους/έφηβες και νέους/νέες σε υποχρεωτικό εγκλεισμό, η κ.Κεραμέως αιφνιδίως εισάγει σχέδιο νόμου που σαρώνει όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, με χαρακτήρα οπισθοδρομικό, με σαφή ταξικά στοιχεία και αντιδημοκρατικές διαδικασίες, χωρίς τη δυνατότητα συζήτησης και ανταλλαγής απόψεων στις εκπαιδευτικές κοινότητες, χωρίς να τηρούνται τα προσήματα της διαβούλευσης σε όλα τα επίπεδα. Στην ουσία σχεδιάζονται επιπλέον εμπόδια στη μόρφωση της νέας γενιάς, διογκώνονται οι ταξικοί φραγμοί στην πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, διευρύνεται ο χώρος για την εμπορευματοποίηση της γνώσης. Ουσιαστικά, επανέρχονται οι πλέον συντηρητικές ρυθμίσεις, που τόση ζημιά επισώρευσαν στην εκπαίδευση.

Μια πρώτη ανάγνωση του σχεδίου νόμου είναι ενδεικτική της ιδεοληπτικής προσήλωσης της ηγεσίας του ΥΠΑΙΘ σε αναχρονιστικούς δογματισμούς, συντηρητικά πρότυπα και νεοφιλελεύθερες επινοήσεις που αναπαράγουν και διευρύνουν ανισότητες, διαχωρισμούς και αποκλεισμούς. Ότι είναι δημόσιο και δημοκρατικό, επειδή ακριβώς είναι κοινωνικό, με μια προκρούστεια πρακτική, πρέπει να μπει στα καλούπια της ιδιοτέλειας, της χειραγώγησης και της ιδιοποίησης.

Μετατρέπει το σχολείο (Γυμνάσιο και Λύκειο) σε ένα απέραντο εξεταστικό κέντρο, αυξάνοντας τα γραπτώς εξεταζόμενα μαθήματα σε όλες τις τάξεις του Γυμνασίου, θεσμοθετώντας την τράπεζα θεμάτων που, όταν εφαρμόστηκε επί Αρβανιτόπουλου, λειτούργησε με απόλυτη αποτυχία και το μόνο που επέτυχε ήταν να εκτοξεύσει τα κέρδη των φροντιστηρίων και να αβαντάρει τα ιδιωτικά σχολεία.

Πιστή η κ.Κεραμέως σε λογικές του προηγούμενου αιώνα, επιχειρεί την αυστηροποίηση των ποινών των μαθητών/μαθητριών, επαναφέροντας ακραίες αναχρονιστικές ρυθμίσεις, δίνοντας εκ νέου βάρος στην τιμωρία και όχι την πρόληψη και την παιδαγωγική διαδικασία. Επαναφέρει, επίσης, το ακατανόητο και αντιπαιδαγωγικό μέτρο της αναγραφής της διαγωγής των μαθητών/μαθητριών στους απολυτήριους τίτλους, που θα συνοδεύουν τους μελλοντικούς πολίτες σε όλη τους της ζωή.

Ορθώνει νέους φραγμούς στην Επαγγελματική Εκπαίδευση και «κλείνει» πολύ μεγάλο αριθμό ΕΠΑΛ, θεσμοθετώντας ηλικιακό όριο και αποκλείοντας την επαναφοίτηση αποφοίτων Λυκείου.

Βηματίζοντας προς τα πίσω, με το σχέδιο νόμου αυξάνει τον ανώτερο αριθμό μαθητών/μαθητριών σε νηπιαγωγεία και δημοτικά, ανά τμήμα από 22 μέχρι και σε 26, σε απόλυτη αντίθεση με κάθε παιδαγωγική θεωρητική αρχή και εμπειρία. Στην ουσία, αντί να καλύψουν τις ανάγκες της εκπαίδευσης, τις εξαλείφουν, μειώνοντας τμήματα και απαιτήσεις εκπαιδευτικού προσωπικού, ενώ αναγκάζουν παιδιά να αλλάξουν σχολείο. Αυτή, ειδικά, η ρύθμιση, που θεωρητικά θα εφαρμοστεί τον Σεπτέμβριο σε συνθήκες υπαρκτής απειλής έξαρσης της πανδημίας, είναι μία ενέργεια η οποία μπορεί να έχει τραγικές συνέπειες για την εξάπλωση του ιού.

Σε ό,τι αφορά τα ειδικά θέματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η κ.Κεραμέως εισάγει με τη λογική του κατ' επείγοντος μέτρα που δεν έχουν κανέναν επείγοντα χαρακτήρα, αλλά πρωτίστως αποδεικνύουν για άλλη μια φορά την προσήλωσή της στο να φτιάξει επιχειρηματικά και αντιδημοκρατικά Πανεπιστήμια.

Πιο συγκεκριμένα, η λειτουργία ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων δεν αποτελεί καινοτομία, αλλά η περαιτέρω νομική χαλάρωση του τοπίου αποτελεί κίνδυνο για την ευρεία εξάπλωσή τους εις βάρος του δημόσιου δωρεάν χαρακτήρα των Πανεπιστημίων και της ακαδημαϊκότητας, ειδικά αν λάβει κανείς υπόψη την υποστελέχωση των ελληνικών Πανεπιστημίων και την αδυναμία τους να καλύψουν τα κύρια προπτυχιακά προγράμματα. Το γεγονός ότι νομοθετείται πολίτες εντός ΕΕ να μπορούν να παρακολουθούν προγράμματα σπουδών με δίδακτρα στην Ελλάδα είναι πιθανό να αποτελέσει θρυαλλίδα δικαστικών εξελίξεων, ώστε να διευρυνθεί η δυνατότητα αυτή και σε Έλληνες πολίτες.

Οι ρυθμίσεις στις μετεγγραφές είναι τουλάχιστον παράλογες, αφού για πρώτη φορά εισάγεται η διαδικασία της μετακίνησης μεταξύ Τμημάτων με διαφορετικό αντικείμενο, ενώ ο περιορισμός των μετεγγραφών με βάση τη βαθμολογία χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η αναγκαιότητα των μετεγγραφών για κάποιες κατηγορίες πολιτών είναι ανάλητη. Ως παράταξη θεωρούμε ότι η μόνη λύση στο διαχρονικό πρόβλημα των αναγκών μετεγγραφής είναι η ενίσχυση των περιφερειακών Πανεπιστημίων με δομές σίτισης και στέγασης, ώστε να καλύπτονται όλοι οι φοιτητές/φοιτήτριες, ειδικά όσοι έχουν οικονομικά προβλήματα, ενώ οι μετεγγραφές πρέπει να αφορούν κατά κύριο λόγο ειδικές περιπτώσεις ανθρώπων με ανυπέρβλητα προβλήματα υγείας. Είναι η μόνη βιώσιμη λύση ώστε να μην κλονίζεται ο προγραμματισμός τόσο των περιφερειακών όσο και των κεντρικών ιδρυμάτων. Ταυτοχρόνως, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες της πανδημίας και τα επιπλέον πολύ σοβαρά οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα που θα προκύψουν, θα έπρεπε το καθεστώς των μετεγγραφών να διαμορφωθεί ώστε να λαμβάνεται προληπτικά μέριμνα για αυτά τα προβλήματα και όχι να έχουμε ανατρεπτικούς περιορισμούς.

Ιδιαίτερως προβληματικές διατάξεις είναι αυτές που αφορούν την αποκοπή κατηγοριών εργαζομένων από τα εκλεκτορικά σώματα στις διαδικασίες εκλογής των οργάνων. Ο αποκλεισμός των λεκτόρων εφαρμογών που ανήκουν στα μέλη ΔΕΠ, των μελών ΕΔΙΠ, των μελών ΕΤΕΠ και των διοικητικών υπαλλήλων από τις εκλογικές διαδικασίες Πρυτάνεων και Αντιπρυτάνεων είναι πλήγμα στη δημοκρατική λειτουργία και δε συνάδει με την ευρωπαϊκή παράδοση που θέλει όλα τα μέλη της κοινότητας να συμμετέχουν στην εκλογή των εκπροσώπων. Ιδιαίτερως ανησυχητική και η υποχρεωτικότητα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας στις εκλογές, η οποία δεν μπορεί να διασφαλίσει τη μυστικότητα της ψήφου. Αυτή διασφαλίζεται μόνο εφόσον ο εκλογέας βρίσκεται πίσω από παραβάν που εποπτεύει η εφορευτική επιτροπή.

Επιγραμματικά θεωρούμε ότι ένα τέτοιο σχέδιο νόμου, που κατατίθεται σε συνθήκες υποχρεωτικού εγκλεισμού, χωρίς δημοκρατικό διάλογο, με κλειστά σχολεία και Πανεπιστήμια, αναντίρρητα αποτελεί βαθιά αντιδημοκρατική ενέργεια και απαιτούμε άμεσα να αποσυρθεί διότι προκαλεί το δημόσιο αίσθημα. Παράλληλα τονίζουμε με κάθε τρόπο ότι θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε τους φοιτητές/φοιτήτριές μας σε αυτές τις πρωτόγνωρες συνθήκες, αλλά δε θα πάψουμε να πρωτοστατούμε στην υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα της Ανώτατης Εκπαίδευσης και να ζητάμε την ενίσχυσή της με νέες θέσεις μελών ΔΕΠ και αύξηση της χρηματοδότησης για να επιτελέσει τον κοινωνικό της ρόλο, ειδικά στη μετά τον COVID-19 εποχή που απαιτεί αλλαγή αντιλήψεων μακριά από τη νεοφιλελεύθερη λογική των επιχειρηματικών Πανεπιστημίων.